

Gledelig jul! Endelig er julekvelden begynt. Mange forventningsfulle ansikter å se. Vi skal ha forventning til mye i dag, men ikke bare til gaver og julemiddagen, vi skal også ha forventninger til juleevangeliet! Selv om vi har hørt det mange ganger, så er budskapet like aktuelt fra år til år, fra generasjon til generasjon. Det er lov å slippe julestemningen til i kirken. Vi reiser oss og hører juleevangeliet slik det står skrevet hos evangelisten Lukas i det 2.kapittel:

Prekentekest: Luk 2,1-14

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med ett stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!

Slik lyder Herrens ord.

Det hadde vært en så fin dag. Sola skinte fra skyfri himmel, og nå var det stjerneklar natt. Lea og Hannah hadde en travel dag bak seg. Det hadde vært en strøm av mennesker inn til den lille byen. Nå lå de to jentene og snakket sammen om alt de hadde opplevd, for sjelden hadde de sett så mange mennesker på en gang før, og aldri i lille Betlehem. Alle måtte til sin fødeby, hadde mor sagt. Det var visst noe manntallsgreier. Ingen av dem visste helt hva det var. Far hadde til og med lånt ut stallen, så fullt av mennesker var det. En ung jente skulle bli mor for første gang. Lea syntes det var så spennende. I morgen ville hun og Hannah gå for å se etter om babyen var født.

Det var tidlig morgen i den lille byen. Ikke før hadde jentene kledd seg, så hørte de sang fra gata utenfor huset. "Har dere hørt den nye sangen?" Jentene løp ut. Noen gjeterne hadde kommet hjem i grålysningen, de trallet og sang. Det var sjelden å høre gjeterne så oppstemt og glade. "Kom, bli med til stallen!"

Ja, slik kan denne spesielle dagen ha startet for to små jenter i Betlehem. Så fulgte de gjerne etter gjeterne til stallen, litt på avstand, men likevel nær nok til å få med seg ordene og melodien i den nye sangen. Det vi vet sikkert fordi Bibelen forteller om det, er at da englene vendte tilbake til himmelen og forlot gjeterne ute på Betlehemsmarkene, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss." Vi vet også at de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben, helt slik som engelen hadde fortalt.

Alle har vi vel et forhold til stallen og krybben og gjeterne og det som skjedde. Flere enn meg har fulgt spent med på TV i "Olsen-bandens første kupp" og sett Biffen, Valborg og Kjell delta i julespill på skolen. Noen av dere har kanskje selv hatt roller i Rjukan barneskoles flotte julespill, slik som på fredagens skolegudstjeneste. Slik innlevelse i det som hendte da Jesus ble født gir gjerne minner for livet. For tenk bare på hva de som kom til den virkelige stallen fikk oppleve! Tenk å høre gjeterne fortelle om alt det som englene hadde fortalt, - om barnet i krybben som var Kristus, Herren, og om sangen som englene lærte dem. Det var nok mye de ikke forstod. For hvorfor måtte Messias, Frelseren bli født så fattig i en stall? Og hvordan kunne det ha seg at Gud hadde kommet til vår jord som et lite barn og lå svak og hjelpeløs i krybben?

Jesus kom fra himmelen til små mennesker. Til fattige gjeterne, til jomfru Maria og Josef, og til barna. Gud valgte å bli født inn i små og fattige kår for å bringe himmelen nær til nettopp små og fattige, til mennesker som kjenner at de trenger Guds frelse. Gud vet den dag i dag at julaften kan vi kjenne noe av himmelens høytid i kirken og i hjemmene. Men han vet også at himmelens høytid kjennes sterkest for den som kjenner seg liten, og at det er så lite som skal til for å forstyrre himmelfreden på en jord der ufred bor og i hjem der usikkerhet og kanskje også rusmissbruk truer. Barn er vare på slikt, på gleder og sorger. La oss derfor feire jul på barnas vis og ta inn over oss julefreden og gleden med alle sanser i behold. Det er ekstra vondt å være redd når det er jul.

Fra denne aller første julekvelden begynte folk å synge englesangen. Lea og Hannah, og barna som lekte i gatene, ungdommen lærte den utenat. Og stadig nye venninner og kammerater sang slik gjeterne hadde lært dem. Slik gikk englesangen ut fra Betlehem. Den spredte seg fra by til by og fra land til land, og fra år til år, og fra århundre til århundre.

Sangen var gjeternes fødsels gave til Jesus. Den har siden fulgt Jesu kirke over hele vår jord. På alle jordens språk, og i gudstjenester over hele vår klode synges englesangen den dag i dag. "Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag." Sangen er en takkesang til Gud i det høyeste, og den handler om fred nede på vår jord blant mennesker som har Guds velbehag. Velbehag er å ha det godt. Guds velbehag er å ha det

godt med Gud. Og den som har det godt med Gud kan oppleve fred selv om det stormer aldri så mye i livet.

Himmelen kom nær i stallen, i enkle kår. Slik er det også for det menneske som lukker Jesus inn i sitt liv og i sitt hjem. Julen og stemningen gjør oss snille. Vi vil så gjerne gjøre noe godt først, for å fortjene Guds himmel og vise Jesus det gode i oss. Men skal himmelen komme nær i enkle kår må det bli motsatt. Det er det onde i oss vi skal gi til Jesus, det som gikk galt, der vi bommet på målet. For Jesu vei gikk fra krybben til korset, fra enkle kår til fornedrelse og død for oss. Frelse er å få løftet vår synd over på Jesus. Først da kan han gi oss sin himmelske fred. Måtte det skje for riktig mange. En velsignet julehøytid til alle, og velkommen til å synge englesangen, ikke bare hver gang det er jul, men i hver gudstjeneste i det nye året.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.